

Šéf lekárskeho odboru Visolajský: Riaditeľ by mal svoje pôsobenie zväziť
(pravda.sk; 02/02/2018; Pravda ; Zaradenie: Spravodajstvo)
https://spravy.pravda.sk/domace/clanok/457142-sef-lekarskych-odborov-visolajsky-riaditel-by-mal-svoje-posobenie-zvazit/?utm_source=pravda&utm_medium=rss&utm_campaign=rss

Dostať pacienta na operačnú sálu je hotová odysea. Podľa predsedu Lekárskeho odborového združenia Petra Visolajského ide o taký zložitý a komplexný proces, že nie je možné, aby manažment košickej nemocnice o plastických operáciách zahraničných pacientov nemal žiadne informácie. Riaditeľ nemocnice Milan Maďar by preto mal podľa neho zväziť svoje ďalšie pôsobenie vo funkcii. "Sú totiž len dve možnosti. Buď o tom riaditeľ vedel, a potom tam takýto človek nemá čo robiť, alebo o tom nevedel, a potom sa pýtam, čo to je za riaditeľa," zamýšľala sa Visolajská.

Je možné, aby sa pacienti dostávali na operačnú sálu bez vedomia vedenia nemocnice?

Všetky operácie sa evidujú v nemocničnom informačnom systéme. V ňom musí byť zaznamenané už objednanie pacienta. Po jeho prijatí do nemocnice sa do systému nahadzuje prijímacia správa, naordinované predoperačné lieky, infúzie. To všetko by mala evidovať aj nemocničná lekárka.

Po prijatí na určené oddelenie sestry vkladajú do dokumentácie ďalšie údaje, nahlasuje sa strava. Pacient sa potom zaradí do plánovaného operačného programu, rozhodne sa, na ktorej operačnej sále bude, o koľkej hodine pôjde. V systéme sa tiež zaznačí, ktorý anesteziológ pôjde na zákrok.

S tým potom súvisí aj organizácia operácie, keďže pred príchodom lekárov a anesteziológa už musia byť pripravené operačné nástroje a skalpely. Na každú operáciu sa chystá špeciálny set, a to tiež musí byť dopredu zadané na meno pacienta. Po operácii sa potom píše do systému záznam operácie, teda sa dá odsledovať, koľko materiálu sa minulo, koľko zákrok trval či koľko ľudí sa na ňom podieľalo. Každý pacient jednoducho musí mať presnú dokumentáciu a protokol. Nevie si preto predstaviť, že by sa takýmto spôsobom dostal pacient na operáciu a nevedel by o ňom nikto nič.

Opisujete zložitý proces. Dá sa napriek tomu systém obísť?

Dal by sa v prípade, že pacienta do systému nezapíšete. Ale potom si neviem predstaviť, ako by lekár dostal na sálu všetky prístroje a nástroje. Plus zohnať anesteziológa. To sa nedá všetko robiť načierno. Je teda ťažko predstaviť, že by o týchto operáciách vedenie nevedelo.

Kto má prístup do nemocničného informačného systému?

Dostane sa tam každý lekár a zamestnanci daného oddelenia. Každý lekár má prístup len na svoje oddelenie a len na ambulancie, ktoré vykonáva. Ja ako pediater mám prístup v systéme len na detské oddelenie, ale nedostanem sa napríklad na oddelenie traumatológie alebo interné. Plastický chirurg má tak prístup len na svoju časť a na JIS-ku, kde dáva pacientov po operácii. Aby teda riaditeľ nevedel, čo sa týka bežného fungovania nemocnice, zo svojej siete ľudí, ktorých má všade, čo sa mu deje na pracovisku, tomu neverím. A navyše, keď ide o

dlhoročného riaditeľa.

Mal by za situáciu niesť riaditeľ zodpovednosť?

Myslím si, že slušnosť káže, aby riaditeľ svoje pôsobenie prehodnotil. Trochu sa čudujem, že minister ešte nepodnikol žiadne kroky. Sú totiž len dve možnosti. Buď o tom riaditeľ vedel, a potom tam takýto človek nemá čo robiť, alebo o tom nevedel, a potom sa pýtam, čo to je za riaditeľa. Každá možnosť je na vyvodenie personálnych dôsledkov.

Máte zmätok v 13. plate a v príplatkoch?

(SME; 28/2018; 03/02/2018; s.: 6; Michaela Štalmach Kušnírová ; Zaradenie: Ekonomika)

Novozavádzaný systém je pomerne komplikovaný, o jeho konečnej podobe rozhodne parlament

O chystaných výhodách pre zamestnancov sa hovorilo tak často, až vznikol zmätok v tom, ako budú vyzerat' a kto a kedy bude mať na ne nárok.

BRATISLAVA. Už niekoľko mesiacov ľudia počúvajú, aké výhody chce pre nich presadiť tá či oná koalíčná strana. Opatrenia ako 13. plat či vyššie príplatky za prácu sú známe pojmy, pribudlo k nim aj niekoľko ďalších noviniek. Čoskoro by sa mali schvaľovať v parlamente. Denník SME pripravil prehľad, ako budú nové zmeny vyzerat' a kto a kedy na ne bude mať nárok. O ich konečnej podobe však rozhodnú až poslanci

Platy sa budú zverejňovať

Zverejňovať by sa mala začat' výška platu v inzerátoch na ponúkané pozície. Zamestnávateľa budú musieť zverejniť len základnú mzdu, teda bez rôznych odmien a benefitov. Ak firma zamestnanca prijme, nesmie mu dať napokon nižší plat, ako uviedla v inzeráte. Ak teda napíše, že plat je 800 eur, musí pracovník dostávať mesačne aspoň 800 eur. Ide o zaujímavé opatrenie, ktoré pôvodne presadzovala dvojica poslancov Jozef Mihál a Miroslav Beblavý. V súčasnosti už mnohé podniky ponúkajú výšku platu zverejňujú dobrovoľne. Ide o súčasť konkurenčného boja o nových pracovníkov.

Kedy dostanete 13. plat

Na začiatok treba povedať, že 13. plat budú dávať firmy dobrovoľne, teda nebude im to prikazovať zákon. Ak sa predsa len firma rozhodne, že ho zamestnancom vyplatí, bude tak môcť urobiť v lete, konkrétne pri júnovej výplate. Nárok na tento benefit budú mať len ľudia, ktorí pre podnik bez prestávky pracujú viac ako 24 mesiacov. Ďalšou podmienkou je, že ak má pre 13. plat platiť úľava z daní a odvodov, firma ho musí vyplatiť zamestnancovi vo výške jeho priemerného zárobku. Čiže ak je priemerný plat zamestnanca 800 eur, v rovnakej výške musí byť aj odmena. Inak úľava od štátu platiť nebude. Dôležité je ešte dodať, že daňovo a odvodovo bude plat zvýhodnený len do sumy 500 eur. Čiže, ak zamestnanec dostane 13. plat vo výške 800 eur, tak 500 eur mu štát zvýhodní a na ostatných 300 eur sa daňové a odvodové výhody vzťahovať nebudú.

Aké sú pravidlá pre 14. plat

Fungovať by mal podobne ako 13. plat. Rozdiel je však v tom, že sa bude vyplácať v zime k decembrovej výplate. Nárok naň bude mať človek, ktorý vo firme pracuje bez prestávky aspoň 48 mesiacov, teda štyri roky. Podmienkou bude, aby tento zamestnanec dostal predtým aj 13. plat. Čo bude štát odpúšťať? Systém je trochu komplikovaný, keďže strana SNS sa nakoniec po rokovaní s ministerstvom financií rozhodla, že úľava na dani a odvodoch bude mať postupný nábeh. V tomto roku bude 13. plat oslobodený od platenia zdravotných odvodov. Tie v súčasnosti platia spoločnosti vo výške desať percent a zamestnanci vo výške štyroch percent. V roku 2019 bude okrem toho oslobodený aj od dane z príjmov, ktorú dnes platia zamestnanci vo výške 19 percent. Čo sa týka 14. platu, v tomto roku bude tiež oslobodený od platenia odvodov do zdravotnej poisťovne. V roku 2019 sa k tomu pridá aj odľobodenie od dane z príjmov. V roku 2020 bude plat k tomu oslobodený ešte aj od sociálnych odvodov.

Kto dostane 13. či 14. plat?

Pracovať pre štát sa v tomto prípade príliš neoplatí. Napriek tomu, že predseda parlamentu Andrej Danko (SNS) na začiatku zvažoval, že by sa to týkalo aj zamestnancov štátu, dnes už je jasné, že tí nateraz s 13. a 14. platom rátať nemôžu. "Nie, v tomto momente je to iba otázka súkromnoprávných vzťahov," povedala štátna tajomníčka ministerstva financií a nominantka SNS Dana Meager.

Vyššia peénka

Na poslednú chvíľu sa odborárom do zákona podarilo presadiť, že trináste a štrnáste platy sa budú započítavať do priemerného zárobku zamestnanca. Z toho sa rátajú rôzne dávky, napríklad náhrada za dovolenku alebo peénka.

Komu to pomôže

Napriek tomu, že návrh na začiatku vyzeral prevratne, ľuďom na Slovensku nakoniec prinesie veľmi málo. Dotkne sa totiž len obmedzeného počtu ľudí. Málokto si totiž bude môcť dovoliť vyplácať 13. a 14. plat vo výške priemernej mzdy.

Príplatky za nočné

Príspevok sa bude dvíhať postupne. Prvýkrát sa dvihne od 1. mája tohto roku z pôvodných 20 percent na 30 percent z minimálnych mzdových nárokov, teda z hodinovej mzdy. Pri rizikovej práci narastie na 35 percent. Minulý rok ľudia za hodinu práce v noci dostali k platu navyše 50 centov, tento rok by to malo byť 83 centov. Pri rizikovej práci 97 centov. K ďalšiemu zvýšeniu príspevku dôjde 1. mája 2019, a to na 40 percent z minimálnej hodinovej mzdy, v prípade rizikovej práce na 45 percent. Ak na výpočet využijeme tohtoročnú výšku minimálnej mzdy (keďže budúročná ešte nie je známa), bude príspevok za nočné na budúci rok 1,1 eura za hodinu. V prípade rizikovej práce až 1,24 eura za hodinu.

V sobotu inak ako v nedeľu

Príplatky za prácu cez víkend začnú byť povinné takisto od mája tohto roka. Za sobotu dostane po novom zamestnanec 25 percent z minimálnej hodinovej mzdy. Teda za každú odpracovanú hodinu si prilepší približne o 69 centov. A od mája 2019 vzrastie príspevok na 50

percent, čo je príplatok približne 1,38 eura. V nedeľu porastú príplatky rýchlejšie. Už od mája budú musieť firmy priplácať ľuďom 50 percent z minimálnych mzdových nárokov a od mája 2019 to bude až sto percent. Ak by sme zobrali tohtoročnú minimálnu mzdu, bolo by to teda 2,76 eura navyše za každú odpracovanú hodinu. Príplatok za prácu vo sviatok sa zodvihne zo súčasných 50 percent minimálnych mzdových nárokov na sto percent.

Výnimiek je veľa

Hneď ako Smer informoval o tom, že chce dvíhať príplatky, ozvali sa nespokojné firmy, ktoré poukazovali na to, že takýto rapidný nárast nedokážu finančne utiahnuť. Ministerstvo práce nakoniec tlaku ustúpilo a pripravilo v zákone výnimky. Konkrétne pri nočnej práci majú výnimku spoločnosti, "v ktorých sa vzhľadom na povahu práce alebo podmienky prevádzky vyžaduje, aby sa prevažná časť práce vykonávala ako nočná práca". Pomôcť to môže najmä pekárom, ktorí pracujú prevažne v noci. Pekári vďaka výnimke budú ľuďom platiť o päť percent nižšie príplatky ako firmy v iných odvetviach. Napríklad, keď sa tento rok zdvihne príspevok na 30 percent, pekári ho budú dvíhať len na 25 percent. Výnimku dostali aj firmy, ktoré bežne vyrábajú cez víkendy. Pomôcť to môže napríklad automobilkám, ktoré majú v podstate nepretržitú prevádzku. V prípade soboty sa tak príspevky zvyšujú pomalšie, a to na 20 percent tento rok a 45 percent budúci rok. V prípade nedele ide o zvýšenie na 40 percent a v roku 2019 na 90 percent.

Práca v nemocnici

Zamestnanci nemocníc sú platení podľa Zákonníka práce, to znamená, že aj pre nich budú platiť pravidlá príplatkov, ktoré presadil Smer. Niektorí už dnes príspevky v istej výške dostávajú, je však možné, že ich výška je nižšia, ako presadzuje vláda a budú ich teda musieť zvyšovať.

Úradníci

V prípade zamestnancov štátu či vo verejnej službe je to trochu komplikovanejšie. Tí už príspevky dostávajú, ale nie podľa Zákonníka práce ako zamestnanci firiem. Napríklad v prípade úradníkov sa nedá jednoznačne povedať, v akej výške budú dostávať príplatky. Závisí to totiž od jednotlivých prípadov. Pri každom úradníkovi sa bude prepočítavať, čo je preňho výhodnejšie. Ukážeme si to na príklade. Ak v súčasnosti úradník pracuje cez víkend, dostane za to príplatok 30 percent svojho funkčného platu. Ten sa skladá nielen z jeho mzdy, ale aj z rôznych príplatkov – napríklad osobného ohodnotenia. Povedzme teda, že mu z toho za hodinu práce vyráta personalista príplatok 60 centov. To je menej ako 69 centov, čo je výška nového príplatku za sobotu podľa Zákonníka práce, ktorý zavádza vláda. Úradníkovi sa preto jeho príspevok zvýši na túto sumu, teda zo 60 na 69 centov. Ak by však jeho funkčný plat bol vyšší a príplatok za prácu v sobotu mu personalista vypočíta na 80 centov za hodinu, vtedy by sa mu naďalej vyplácal tento vyšší príspevok.

Michaela Štalmach Kušnírová © SME

Čo vláda zavádza?

13. a 14. plat bude daňovo a odvodovo zvýhodnený, ale len do výšky 500 eur.

Vláda plánuje odpúšťanie daní a odvodov. Dotácia má však postupný nástup.

Zlatý život odborára, alebo nič nerobí a zarába ako malý boh!

(pravda.sk; 04/02/2018; Dušan Chalupa ; Zaradenie: Blogy)

<http://chalupa.blog.pravda.sk/2018/02/04/zlaty-zivot-odborara-aneb-nic-nerobi-a-zaraba-ako-maly-boh/>

Zlatý život odborára, nič nerobí a zarába ako malý Boh.

Takúto predstavu má o uvoľnených členoch takmer každý. Viem to. Do nedávna som bol jeden z nich. Práve preto som sa rozhodol, že Vás milí čitatelia uvediem aspoň trochu do bežného pracovného dňa odborára a tiež Vám rád vysvetlím, ako je to s tým platom uvoľnených odborárskych predákov.

Čo sa o funkcii odborára a jeho platu hovorí

Môj uhol pohľadu na odbory pred rokom a viac

V našej fabrike je veľa odborárov a tiež uvoľnených predákov, ktorí sa môžu naplno venovať odborárskej činnosti, no napriek tomu som veľa odborárov u nás nestretal a keď už, tak len preletieť na bicykli. "Boli sa povozit', aby sme videli že sú tu" hovorili sme. Odborár, ktorý pracoval na našom úseku síce prišiel vždy keď som mu zavolať, no málokedy som dostal odpovede na moje otázky. Ak bolo treba niečo preveriť, tak náš rozhovor končil slovami: "Preverím a dám ti vedieť" ... a od vtedy som ho nevidel. Vlastne videl, ale po takej dobe, že som sám zabudol čo som to vlastne chcel. Niektoré veci mi trvá dlhšie než pochopím a tak sa môj názor na odbory síce pomaly, no isto utváral v ich neprospech. Jedného dňa však za mnou namiesto neho prišiel odborár, ktorý pôsobil na vedľajšej linke a ten mi dokázal na všetky moje otravné otázky odpovedať okamžite s dobrou argumentáciou a takým zapálením, že som nemal síl na nič z toho čo povedal oponovať. Bol som v rozpakoch z toľkých informácií a zároveň sa mi nechcelo veriť, že to ide aj takto. Od tej doby som komunikoval výhradne s ním, keďže s tým problém nemal. Vtedy mi vysvetľoval, že mu nevádi riešiť veci u nás na linke, veď nie každému musí sadnúť odborár, ktorý tam má pôsobisko. Mlčky som prikyvoval a myslel som si svoje. "OK" hovorím si "nie sú všetci rovnakí no aj tak sa len vozia na bicykli a sem tam niečo poriešia, sem tam s niekým pokecajú a Boh vie koľko zarobia".

Asi mesiac pred voľbami prišiel za mnou jeden čo mal k odborom blízko, poznal ich a vedel ako to tam funguje, teda aspoň sa tak tváril. Hovoril mi nech kandidujem, že je to pohoda robota a aj plat mi pôjde hore. Spýtal sa "akú máš triedu?" opatrne, neveriacky no pravdivo som odpovedal "šestku". Sebaisto mávol rukou a vysvetlil mi, že nástupná trieda na odboroch je osmička. S údivom mi na očičkách naskočili eurá. Nebol jediný, kto mal svoju verziu o tom, ako sa zarobí u nás v odboroch. Ďalší kolega mi potajme prezradil, že plat odborárov je jeden a pol násobok priemernej mzdy u nás vo fabrike! No z toho som skoro odpadol.

V tých voľbách som predsa nekandidoval. Vízia asi o dvesto euro k výplate a od toho sa odvíjajú odmeny ma nepresvedčili a neveril som si natoľko, aby som to skúsil. Kedy som kandidoval a prečo už je iná téma, ale čo som o odboroch vtedy vedel bolo jasné, vedia jazdiť na bicykli a to profesionálnym spôsobom tak, aby ich každý videl no nestihol zastaviť...

Realita dnešných dní. Ako to v skutočnosti je?

Takmer od začiatku som sa venoval odborom a snažil som sa informovať a pomáhať kolegom ako som len vedel. Možno preto a aj vízia v lepšiu budúcnosť, ktorej som mohol byť súčasťou a možnosť ovplyvniť chod dejín u nás v podniku ma presvedčili, aby som kandidoval na post uvoľneného odborára.

Minulý rok v januári som u nás vo firme na základe vyhraných volieb nastúpil do funkcie predsedu halového výboru, teda stal sa zo mňa predák uvoľnený na výkon funkcie.

Momentálne si začínam myslieť, že už som zaškolený, aj keď sa neodvážim tvrdiť, že už ma nič neprekvapí.

Môj bežný deň by som mohol približne popísať takto:

Je Streda.

Ranná rozcvička(multitasking)

Prídem do práce a sadnem si do kancelárie. Naštartujem PC a otvorím si podnikový e-mail. Neveriac pozerám ako sa mi hromadia neprečítané maily a usilovne sa prehrabujem v šiestich oznamoch a hľadám, ktorý z nich sa ma vôbec týka. Žiadny. Trochu otrávený zo zbytočne zabitého času, no zároveň spokojný, že sa medzi nimi nenašiel e-mail, ktorý by na mojom úseku nariadil sobotu či predĺženú zmenu som sa pustil do neprečítanej pošty, ktorej bolo asi desať. Otvorím prvú poštu z pondelka a v tom sa objaví medzi dverami kolega, ktorý mi vysmiaty praje dobré ráno. Prehodíme pár slov a ideme si každý po svojom. Začínam čítať od znova e-mail, ktorý čaká na moju reakciu. Vtom sa medzi dverami objaví pracovník a pýta si permanentku do fitka. Pozdravím ho a pošlem do vedľajšej kancelárie ku kolegyni. "Aha" odpovie a odchádza. Dočítam e-mail. Medzi dverami sa objaví mladík, ktorý tam bol pred minútou. "Pomôžem"? Pýtam sa. "Áno ešte mám nejaké otázky". Po zodpovedaní sa vraciam opäť k e-mailu. Píšem odpoveď. Ako tsunami vtrhol dnu kolega, s ktorým zdieľam kanceláriu porozprával mi vtipný príbeh o tom, ako šiel dnes niekoho zachrániť pred výpoveďou a vzhľadom na to, že poznal len verziu zamestnanca sa ukázalo, že šiel zachraňovať už potopenú loď. "Vidíš, stále to hovorím že vždy je aj druhá verzia príbehu no na nešťastie pre zamestnanca, je verzia od jeho vedúceho podložená" hovorí mi krútiac pri tom hlavou naznačujúc, že chcel zasa niekto z neho spraviť idiota. Vraciam sa opäť k e-mailu. Úspešne som ho vybavil. Konečne. Kolega mi ešte medzitým rozpráva, že bol na personálnom oddelení pre absencie na dnešný výbor a že sa postaral o aktualizáciu našich nástieniek. Vzdávam mu hold a ďakujem. "Ja som sa k nástienkám už dva týždne ani nepriblížil. Nestíham." Konštatujem a odmlčím sa. V priebehu prvých dvoch hodín vybavím ešte niekoľko telefonátov a správ z messengeru, lebo mne nestačí a musím sa venovať aj Facebooku. Pracovne samozrejme. Kolega štartuje bicykel a s úsmevom kričí "a ty chceš zmeškať poradu?"

Porada

Na porade si porozprávame kto má aké termíny, otázky, komu sa čo podarilo, prípadne čo dôležité rieši a kto čo má robiť. Na konci porady nám naši vedúci povedia čomu sa venujú a

čo sa deje mimo nás predákov.

Koniec porady znamená rozísť sa tam, kde treba. V mojom prípade to sú sociálne služby - problém s dopravou. Vojdem dnu, pozdravím a nechám si "naložiť" od pracovníčky, ktorá má pred sebou hromadu papierov pripravených na zaevidovanie. Úprimne sa ospravedlím, že ma to mrzí. Zamestnanci si nestihli podať žiadosť o príspevok do daného termínu a my sme teda oslovili vedenie, aby termín predĺžili a tak sa aj stalo. Či už to bolo z nedbalosti, alebo sa skutočne k nim informácia nedostala je v podstate jedno. Na jednej strane sme pomohli zamestnancom a na strane druhej sme zamestnancom pridali robotu. Nečudujem sa kritike. Zamestnancov je u nás za posledných 15, 20 rokov niekoľko krát viac, ale počet zamestnankýň sa nezmenil... Vzťahy máme však dobré a tak sa po chvíli atmosféra upokojí. Vybavím čo treba a odchádzam.

Čo je nové?

Sadám na bicykel a šliapem do vzdialenej haly, z ktorej mi volal kolega s nalievavým tónom, aby som sa dostavil s vysvetlením, prečo ma už týždeň nevideli a nech porozprávam čo je nové. Po ceste rozmýšľam čo je nové a čo bolo vlastne staré, či čo vlastne tým myslia. Každý deň je iný a každý deň cezo mňa prejde kvantum informácií. Triedim ich a vyhodnocujem čo by ich mohlo zaujímať. Zisťujem, že asi nič. "Čo je nové" je asi najobľúbenejšia otázka medzi zamestnancami z celého podniku. Nevadí mi a ak ju počujem piaty krát do hodiny, príde mi vtipná. Potom sa na mňa pozerajú, či som v poriadku. Je to vlastne obľúbený spôsob ako začať konverzáciu. Prídem na miesto určenia pozdravím vážne tváre s úsmevom a odvážne poviem "tak som tu, do mňa". Niekedy treba vysvetľovať čomu s venujem, resp. prečo nechodím každý deň a niekedy nie. Ak vysvetľujem, tak ma aj tak po pár sekundách niekto preruší otázkou "A čo je nové?". Tomu kto ju položí je úplne jedno čo robím, je si istý že sa vyhovám. A ja? Zvykol som si a zvyknem odpovedať na takúto otázku odpovedať otázkou "a čo bolo staré?" zasmejem sa a pokračujem informáciou, ktorá je síce novinka no nikoho nezaujíma, napríklad čo je nové v inej hale. Pokiaľ niekto nedal niekomu po papuli tak ich to nezaujíma a po chvíli som opäť prerušený už konečne, konkrétne mierenou otázkou. Tieto predohry zažívam často. Málokedy sa dá viesť konštruktívny rozhovor hneď od začiatku. Vybavené. Nové úlohy zapísané, otázky zodpovedané a môžem ísť naspäť do haly kde mám kanceláriu. Dvakrát mocne šliapnem do pedálov proti nepríjemnému vetru a keď si pomyslím, že to počasie je hnus, tak začne liať ako keby som zaparkoval pod odkvapom.

Prídem do kancelárie svieži ako po sprche, sadnem za PC, otvorím si zápisník, zhľadám informácie, posielam e-maily a moju uprenú pozornosť na prácu preruší kolegova asi vtipná otázka. "Zmokol si?" Hlavou mi prebehne hnev nevídaných rozmerov a v zlomku sekundy mi to príde rovnako vtipné ako kolegovi a smejem sa tiež. Kúsok od našej kancelárie je výrobná linka odkiaľ nás pozorujú pracovníci, ktorí sú presvedčení, že byť odborárom musí byť veľmi zábavné. V tom príde ďalší kolega, ktorý si neodpustí ďalšiu vtipnú poznámku a hneď po nej oznamuje, že je čas odísť na výbor (týždenná porada aj s neuvolnenými členmi výboru). Pozriem jedným okom na poštu v PC a nové štyri e-maily ma presvedčili, že to nemá význam. Zatváram poštu a sadáme na bicykle. Na výbore sa dozvieme čo koho trápi a čo treba riešiť, zároveň oznamujeme čo sa vyriešilo a čo aktuálne riešime. Do toho schvaľovanie nového benefitu a rozličných príspevkov našim členom.

Výbor skončil a ja si začínam uvedomovať, že som ešte nebol na obede. Pozriem ešte na telefón a vidím sedem zmeškaných hovorov a tri SMSky. "Prišla poobedná zmena" pomyslím

si. Obedujem a odpisujem na správy typu "bol som tu, ale nikto tu nebol". Asi odjakživa máme výbor každú stredu od 12:30 do 14:00 hod., no evidentne to nevedia všetci. Navyše keď nie som v kancelárii, tak som v teréne predsa. No nič po jedle obvolám zmeškané hovory a zisťujem, že treba ísť na linku niečo vyriešiť. Sú tri hodiny poobede a podarilo sa mi úspešne odložiť niekoľko problémov na nasledujúci deň. Rannú zmenu som nezastihol, teda na linke som vôbec nebol.

Idem domov s pocitom, že som dnes nič nevybavil. V hlave si usporadúvam myšlienky, nové informácie a plánujem riešenie odložených vecí.

V skratke

Popis môjho dňa je len orientačný. Nezaťažoval som vás detailmi, ako mi zvonil telefón keď som bol na bicykli a ako zle sa pri telefonovaní šoféruje a kopec drobností, ktoré patria ku každodennej rutine, ani koľko ľudí ma za deň zastaví len preto že vie že sa nikam neponáhľam a mám určite čas si pokecať. Prácu riešim aj v súkromí, keďže mi píšú zamestnanci na FB a mám služobný telefón, ktorý zdvihnem vždy.

Netvrším však že sú také dni stále, sú aj lepšie dni, no väčšinou len vtedy ak si jednoducho poviem, že dnes NIE! Dnes sa neponáhľam! A ak sa mi to aj podarí dodržať, môžem si byť istý, že čo neurobím dnes, si na mňa počká do zajtra. Práca ma však baví. Je to neustála zmena a nikdy sa nenudím. Stretávam sa so zaujímavými ľuďmi snáď zo všetkých oddelení nášho závodu. Budujem si nové priateľstvá a hlavne môžem pomáhať zamestnancom, kolegom a to ma na tom najviac baví. Nedá sa vyriešiť každý problém a zahasit' každý oheň, stretávam sa s múdrymi, príjemnými, milými a dobrosrdečnými ľuďmi, ale aj s veľmi nepríjemnými ľuďmi, manipulátormi a aroganciou akú som nikdy predtým nevidel. Každý sme iný, každý vidíme svet po svojom a ja som sa naučil to rešpektovať. Zlými zážitkami som sa poučil no nezaťažujem sa nimi. Každá práca prináša zlé, ale aj dobrú stránku. Ja som hrdý na to akú funkciu zastávam a viem že naša práca má zmysel a úžitok.

Ešte aby som nezabudol k tomu platu odborára, teda aspoň čo sa týka nášho závodu. Každý nový odborár má plat pri "prestupe" do odborov presne taký istý, aký mal pri odchode zo svojej predchádzajúcej funkcie. Teda napríklad ja som spomínal, že som mal šestku triedu, takže som nastúpil do odborov zo šestkou triedou. U nás na odboroch tiež funguje, tak ako na väčšine oddelení nášho závodu, triedový systém.

Tag: co je nove, odborár, odbory, plat, práca, pracovný deň, predák, realita, zamestnanci

AOPP: Poplatky na urgentoch spôsobujú chaos

(2. februára 2018, ZdN)

Podľa prezidentky Asociácie na ochranu práv pacientov Márie Lévyovej by rozumnejším riešením bolo, ak by v prípade pochybností vracali poplatky pacientom, ktorí navštívili urgent, priamo poskytovatelia zdravotnej starostlivosti a nie zdravotné poisťovne

Asociácia na ochranu práv pacientov (AOPP) SR uvíta, ak poplatky na urgente budú všetkým tehotným ženám odpustené. Ak by existovali jasné pravidlá, pacienti by sa mohli prestať obávať vyhľadať pomoc na urgentnom príjme.

„Budúca mamička vie iba ťažko posúdiť v prípade zmeny jej zdravotného stavu, kedy môže dôjsť k ohrozeniu jej života či života dieťaťa,“ upozornila v tlačovej správe prezidentka AOPP Mária Lévyová. Preto súhlasí s myšlienkou, aby tehotné ženy na urgentných príjmoch poplatkov neplatili.

Takisto by bolo podľa šéfky asociácie rozumnejším riešením, ak by v prípade pochybností vracali poplatky pacientom, ktorí navštívili urgent, priamo poskytovatelia zdravotnej starostlivosti a nie zdravotné poisťovne. Odbúrala by sa tým byrokratická záťaž pre pacientov, ako aj pre poisťovne.

Nemocnice si pravidlá vysvetľujú po svojom

„Podľa našich informácií niektoré urgency vyberajú poplatky iba od 20 % až 30 % ošetrovaných pacientov. Ak by sa na poskytovateľa obrátilo približne 10 % nespokojných pacientov vyšetrených na urgente, nie je problém pre poskytovateľa prehodnotiť opodstatnenosť poplatku. Treba však jasne stanoviť pravidlá, v ktorých prípadoch je poplatok na urgente oprávnený a kedy nie,“ doplnila Lévyová.

Zo strany ministerstva zdravotníctva by podľa prezidentky bolo vhodné dať jasné nariadenia, nakoľko stanovené pravidlá si zatiaľ poskytovatelia zdravotnej starostlivosti vysvetľujú po svojom.

Urgent stále niektorí pacienti považujú za rýchlejšiu cestu k diagnostike ochorenia i k liečbe.

„Niektorí pacienti otvorene priznávajú, že radšej pôjdu na urgentný príjem, kde dostanú rýchlejšie a kompletne vyšetrenie, akoby mali hodiny tráviť v čakárni u svojho všeobecného lekára, prípadne týždeň čakať na objednanie u špecialistu,“ priznala prezidentka AOPP.

Politické roztržky brzdia zmeny

Cieľom zvýšených poplatkov na urgentoch bolo práve zníženie počtu neopodstatnených vyšetrení na urgentoch. Tým pádom sa neodkladná zdravotná starostlivosť poskytne rýchlejšie pacientovi, ktorý ju potrebuje.

Spomínaný cieľ sa podľa Lévyovej čiastočne podarilo splniť, počet ošetrovaných pacientov na urgentoch sa znížil. Podľa patientskej organizácie treba však predpokladať, že kým sa dobudujú urgentné príjmy, zastabilizujú lekárske pohotovosti, istý čas to ešte potrvá.

„Zmeny je však nutné robiť, inak sa nikam nepohneme. Za pacientov sme radi, že aspoň v tejto veci došlo k dohode medzi politikmi. Smutnejšie však je, že tieto politické roztržky, turbulencie, sa opakujú pravidelne, rozdeľujú verejnosť na viac táborov, brzdia zmeny, ktoré by mohli byť prospešné pre pacientov, zdravotníkov, poisťovne a aj politikov,“ uzavrela Lévyová.

Tehotné ženy by po novom nemali platiť na urgentných príjmoch 10-eurový poplatok. Ak tento poslanecký návrh schvália poslanci v parlamente, platiť by mal od polovice marca. Pôvodný návrh predpokladal, že by tehotné ženy zaplatili poplatok a následne by si mohli nárokovať jeho vrátenie u zdravotnej poisťovne.
